

De nærmere regler om indsendelse og revision af regnskaberne samt om anvisning af de kommunerne tilkommende refusionsbeløb fastsættes af socialministeren.

§ 4. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget var ved fremsættelsen ledsaget af følgende bemærkninger:

„Efterhånden som visse rabatordninger m. v. er bortfaldet, har der, første gang for finansåret 1950—51, været tilvejebragt hjemmel til at udbetale en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere, til personer, der oppebar underholdshjælp som kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247—48, samt til enlige mødre, der fik udbetalt børnebidrag af det offentlige i henhold til forsorgslovens kapitler XV eller XVI, og fra 1951—52 også til enlige mødre, der, såfremt de ikke havde fået det dem tilkommende bidrag udbetalt direkte af den bidragsskyldige, ville have opfyldt betingelserne for at få dette forskudsvis udbetalt af det offentlige.

Der er senest ved lov nr. 76 af 31. marts 1953 [årbog 1952—53, side 309] givet hjemmel for udbetaling af en ydelse af henholdsvis 80 kr. til enlige og 160 kr. til ægtepar, der begge oppebar rente eller underholdshjælp som kronisk syge, at udbetale med halvdelen hver gang i juni og december 1953.

Regeringen må anse det for ønskeligt, at der i finansåret 1954—55 ydes de nævnte grupper af personer en ydelse af samme størrelse som i 1953—54, og det foreslås derfor, at der ydes et beløb af 80 kr. til enlige og 160 kr. til ægtepar, således at beløbene udbetales med halvdelen hver gang i juni og december måneder 1954.

Udgifterne ved udbetaling af denne ydelse er anslået til ca. 30 mill. kr., der foreslås afholdt af statskassen, ligesom det er sket i de tidligere finansår.“

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra alle sider, idet kommunisterne dog fandt det utilstrækkeligt og stillede krav om, at man samtidig med gennemførelsen af den særlige ydelse foretog en almindelig forhøjelse af de i folkeforsikringslovens § 39, stk. 1, fastsatte grundbeløb.

Ifølge et ændringsforslag, som fra kommunistisk side blev stillet til 2. behandling, skulle rentens grundbeløb forhøjes med 300 kr. årlig for ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at få rente, og med 200 kr. årlig til enlige personer samt til ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne for at få rente. I overensstemmelse hermed foresloges lovforslagets titel ændret til: „Forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere og om ændringer i folkeforsikringsloven“.

Efter at kommunisternes ændringsforslag var forkastet, vedtoges lovforslaget enstemmigt i sin oprindelige skikkelse. Det havde ikke været undergivet udvalgsbehandling.